

کره

در ژانویه ۲۰۰۷ نتایج اندازه‌گیری‌ها تأیید کرد که فیبرهای آزبست در ۱۴ ایستگاه [۵۰] از سه خط متروی زیرزمینی سئول وجود دارند. این فیبرها از موادی که طی دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ میلادی به عنوان عایق صدا و حرارت در این ایستگاه‌ها به کاررفته بودند آزاد می‌شدند. در حالیکه مصرف مواد حاوی آزبست توسط شرکت متروی سئول از سال ۲۰۰۱ متوقف شده بود ولی مواد خطرناکی که در این ایستگاه‌ها وجود داشتند (مثلا کاشیهای سقفی حاوی آزبست) هنوز برداشته نشده بودند. در همین راستا سخنگوی شرکتی که اندازه‌گیری را انجام داده بود سعی کرد با بیان این نکته که غلظت

آزبست در هوا کمتر از حد مجاز است خطر موجود را کوچکتر از معمول جلوه دهد و شرکت متروی سئول نیز قول داد که مواد آلوده را برداشته و ایستگاه‌ها را از آلودگی‌های موجود پاک نماید.

وجود آزبست در متروی زیرزمینی سئول نتیجه نزدیک به ۵۰ سال استفاده از آزبست در کره است و در طی این مدت صنعت آزبست در کره سه دوره مجزا را پشت سر گذاشته است:

توسعه (۱۹۸۲-۱۹۶۰)

توسعه صنعت آزبست در کره طی سالهای مذکور توسط سرمایه‌گذاری خارجی و عمدتاً توسط کشورهای ژاپن و آلمان انجام شده‌است. این کشورها بخاطر محدودیت‌هایی که در مصرف آزبست در کشور خود داشتند این صنعت خطرناک را به کشورهای دیگر منتقل کردند و همزمان با این موضوع سیاستهای کشور کره در جهت افزایش ساخت و ساز نیز نیاز به آزبست را افزایش

داد. عدم وجود مقررات ایمنی و سلامتی موجب شد که شرکتها از زیربار هزینه‌های مربوط به روشهای کنترلی آزیست و تهیه وسایل حفاظت شانه خالی کنند. با توسعه صنعت آزیست تولید منسوجات آزیست افزایش یافت. این محصولات نیاز به کیفیت بالاتر فیبر آزیست داشتند و میزان واردات طی این سالها بیانگر این تغییرات در مصرف آزیست است.

ثبات (۱۹۸۳-۱۹۹۵)

طی این سالها اگرچه با ایجاد Korean Industrial Safety and Health act در سال ۱۹۸۱ مصرف آزیست تحت تاثیر قرارگرفت ولی مسایل مربوط به آزیست هنوز تبدیل به یک موضوع مهم اجتماعی نشده بود.

کاهش (۱۹۹۶ - تاکنون)

با شروع قوانین مربوط به شرایط کاری خطرناک در کره، تولیدکنندگان کره‌ای منسوجات آزیستی و لنت ترمز صنایع خود را به چین و سایر کشورهای آسیای جنوبی منتقل کردند. تشخیص اولین مورد مزوتلیوما در کره در سال ۱۹۹۴ موضوع غرامت را پیش کشید و برداشت آزیست از ساختمانهای قدیمی تبدیل به یک موضوع اجتماعی گردید. تا آگوست سال ۲۰۰۶ غرامت فقط به ۳۵ مورد مزوتلیوما و کانسر ریه مرتبط با آزیست پرداخت شده است که اغلب آنان کارگر صنعت ساختمان یا جوشکاری و یا کارگر تعمیرکار و نگهداری بودند.

کره از نظر اپیدمی بیماریهای مرتبط با آزیست با فاصله زمانی ۲۰-۱۵ ساله در پشت سر ژاپن قراردارد. شرایط حاکم بر ایستگاه‌های زیرزمینی مترو [۵۱] و وقایع مشابه آن مرگ و میر ناشی از آزیست را در این کشور افزایش خواهد داد.

وقتیکه رسانه‌ها موضوع آلودگی ایستگاه مترو را پوشش دادند، وزارت کار اعلام کرد که منع مصرف آزیست را از سال ۲۰۰۹ اجرایی خواهد کرد [۵۲]. این تصمیم بیانگر شروع تلاش این کشور برای غلبه بر مشکل آزیست است اگرچه هنوز برای مشکلات زیر راه‌حل مناسبی پیدا نشده است:

- در کره هیچ شرکتی وجود ندارد که توسط این کشور برای حذف و برداشتن آزیست از محیطهای عمومی آنگونه که توسط وزارت کار کره در سال ۲۰۰۳ اعلام شده است گواهینامه دریافت کرده باشد. شرکتهایی که در حال حاضر این کار را انجام می دهند تنها در برداشتن مواد معمولی صنعت ساختمان صلاحیت دارند.
- به علت عدم وجود برنامه آموزشی مناسب، کارگران ماهر و با تجربه جهت برداشت آزیست تربیت نشده اند.
- تنها موسسات انگشت شماری در کره می توانند از مواد احتمالی حاوی آزیست نمونه گیری و آنالیز به عمل آورند.